

Redescoperirea Împărăției

Ediție extinsă

*Speranță străveche pentru lumea noastră din
secolul XXI*

MYLES MUNROE

Tradusă din limba engleză de Magda Zaharie

Editura Gold Books

Baia Mare

2026

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MUNROE, MYLES

Redescoperirea împărăției : speranță străveche pentru lumea noastră din secolul XXI / Myles Munroe ; trad. din lb. engleză de Magda Zaharie. - Ed. extinsă. - Baia Mare : Gold Books, 2026

ISBN 978-630-6622-87-0

I. Zaharie, Magda (trad.)

2

Titlul original *Rediscovering The Kingdom - Expanded Edition* © Copyright 2010 by Dr. Myles Munroe

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books.

Dacă nu este specificat altfel, toate citatele biblice sunt preluate din noua traducere în limba română a Bibliei (NTLR).

Citatele marcate BTF2015 sunt preluate din traducerea Fidela 2015 a Bibliei.

Citatele marcate RMNN sunt preluate din traducerea Cornilescu 1924 – revizuită 2010, 2014, a Bibliei.

Citatele marcate NIV sunt traduse din limba engleză, din versiunea New International Version a Bibliei.

Redescoperirea Împărăției - Ediție extinsă - Dr. Myles Munroe

Copyright © 2026 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16

e-mail: contact@goldbooks.ro, www.goldbooks.ro

Traducerea și editarea: Magda Zaharie

Tehnoredactarea: Nicu Zaharie

Corectura: Manuela Rus

ISBN print: 978-630-6622-87-0

CUPRINS

MULȚUMIRI	9
PREFAȚĂ	11
PROLOG	17
INTRODUCERE	19
1. Descoperirea originii și scopului omului	29
2. Redescoperirea conceptului de Împărăție	83
3. Intrarea Regelui și a Împărăției	129
4. Misiunea lui Isus: Restaurarea Împărăției	161
5. Vestea bună a Împărăției	189
6. O Împărăție de regi slujitori	219
7. Regi, profeți și Împărăția	247
8. Prioritatea Împărăției	269
9. Înțelegerea conceptelor Împărăției	293
JURNAL DEVOȚIONAL ZILNIC	
O călătorie personală de 40 de zile pentru redescoperirea Împărăției	310

DEDICAȚIE

Pentru milioanele de persoane religioase din întreaga lume care lucrează neobosit pentru a satisface foamea care încă există după toate ritualurile, obiceiurile, tradițiile, formalitățile și munca depusă – fie ca această carte să aducă alinare sufletului vostru îndurerat.

Pentru regretata Alma Trottman – viața și moștenirea ta trăiesc în amintirile și gândurile noastre despre tine. Ai trăit cu adevărat o viață plină de Împărăție și știu că timpul petrecut acum alături de Rege este ca cel al Esterei. Poate că vă bucurați împreună de regalitate în cea mai pură formă.

Pentru tinerii lumii noastre – fie ca generația voastră să nu fie nevoită niciodată să se lupte cu religia pentru a descoperi bucuria Împărăției.

Către Regele veșnic, nemuritor, Dumnezeuul pe deplin înțelept, și Domnul meu, Isus Cristos – vie Împărăția Ta și facă-se voia Ta precum în cer, așa și pe pământ.

MULȚUMIRI

Această carte a avut nevoie de mai bine de 20 de ani pentru a fi pregătită și de trei ani pentru a fi scrisă și mulți oameni m-au încurajat în tot acest proces. Au fost momente când părea că nu voi reuși să o duc la capăt. Totuși, prin perseverență și concentrare, am reușit în cele din urmă să o finalizez. Doresc să le mulțumesc tuturor celor care au contribuit pentru ajutorul și sprijinul acordat, fără de care acest proiect nu ar fi putut fi dus la bun sfârșit.

În viață, nimic nu poate avea succes fără efortul comun al multor oameni înzestrați, dispuși să colaboreze și să își pună în slujba unui scop comun talentul, experiența și pasiunea. Îmi amintesc mereu că suntem suma tuturor oamenilor pe care i-am cunoscut, i-am întâlnit și de la care am învățat. Această lucrare este rodul contribuției nenumăratelor persoane ale căror gânduri, idei, perspective și muncă mi-au oferit acces la cunoștințele pe care le-am împărtășit în această carte.

Doresc să le mulțumesc soției mele, Ruth, și copiilor noștri, Charisa și Chairó (Myles Jr.), pentru răbdarea și înțelegerea lor în timpul nenumăratelor mele călătorii și nopți târzii petrecute scriind. Realizările mele vă aparțin și vouă.

Lui Don Milam, excelentul meu consilier editorial și ghid în dezvoltarea acestui manuscris: ești visul oricărui autor și un dar pentru toți cei care vor citi această lucrare. Îți mulțumesc

că m-ai susținut pentru a finaliza această lucrare.

Tuturor membrilor și personalului din cadrul lucrării noastre de slujire din Nassau, Bahamas și din întreaga lume: vă mulțumesc că mi-ați permis să dezvolt și să perfecționez aceste idei și concepte, împărtășindu-le și testându-le cu voi. Fie ca Împărăția Lui să vină prin voi!

PREFAȚĂ

Cea mai mare amenințare la adresa viitorului lumii este religia. Armele nucleare, terorismul, SARS, schimbările de guverne, loviturile de stat și SIDA sunt doar niște instrumente folosite de religie. Mai multe războaie au fost purtate în numele religiei decât din orice alt motiv. Milioane de oameni au murit în ultimii 2.000 de ani, sub mâna distrugătoare a zelului religios. Pasiunea religioasă greșit direcționată și denaturată a produs cicatrici istorice precum Cruciadele, Inchiziția, epurările etnice și oroarea Holocaustului.

De ce este religia atât de puternică și dominatoare? De ce are mai multă putere decât politica, armata și progresul științific? Pentru că religia nu este doar un factor social, cultural, politic sau ideologic; ea își găsește puterea în adâncul sufletului omului. În suflet descoperim sursa motivațiilor lăuntrice care modelează percepțiile și comportamentele. Omul este mai dispus să moară pentru religia sa decât pentru orice cauză politică, socială sau ideologică.

Religia este la fel de veche ca omenirea, avându-și rădăcinile în adâncimile duhului uman. Fiecare cultură, oricât de veche sau de izolată ar fi fost, a dezvoltat o formă de practică religioasă menită să umple acel gol greu de definit din adâncul sufletului omenesc, care tânjește după sens, scop și semnificație. Pentru omenire, viața pe planeta Pământ nu a fost alt-

ceva decât un marș lung și obositor pe drumul timpului, fiecare generație nouă căutând ceva ce nu poate defini. Lanțurile lungi ale civilizațiilor au lăsat urme de necontestat pe paginile istoriei, dovezi pentru generația noastră că această căutare continuă. De la secretele gravate pe pereții peșterilor antice până la marile monumente arheologice și la ruinele marilor imperii, omul a mers mai departe, încercând să se regăsească pe sine și să dea sens lumii în care trăiește. Călătoria omului prin această lume a produs o tapiserie de practici și ideologii religioase care nu fac altceva decât să creeze mai multe probleme, nu să le rezolve.

O privire scurtă asupra lumii noastre moderne, sofisticate, tehnocratice și dominate de era spațiului cibernetic poate fi o sursă de teamă, depresie, descurajare, nesiguranță și incertitudine. De la lumea arhaică a oamenilor cavelor și a vânătorilor primitivi, trecând prin succesiunea progresivă a culturilor agrare, până la apariția revoluției industriale care a deschis drumul către epoca științifică a postmodernismului și la era computerelor, încă nu suntem nici mai buni, nici diferiți de strămoșii noștri de odinioară.

Singura diferență pare să fie rafinamentul uneltelor și armelor noastre. Suntem mai inteligenți, dar nu mai înțelepți; trăim mai mult, dar nu mai sănătos; avem mai mult, dar ne bucurăm mai puțin; putem ajunge pe Lună, dar nu putem merge acasă, într-o familie bună; avem acces la mai multe informații, dar știm mai puțin despre viață. În mod tragic, protejăm balenele, dar ne ucidem copiii; îmbunătățim calitatea alimentelor, dar producem soiuri tot mai puțin sănătoase pentru consumul nostru; avem mai multă religie, dar mai puțină dragoste; și dăm vina pe alții pentru alegerile noastre, în timp ce căutăm în

noi înșine soluții la problemele pe care tot noi le creăm.

Secolul XXI pare să fie mai plin de incertitudini decât toate secolele anterioare din istorie. Planeta Pământ se rotește prin sistemul solar ca o navă spațială fără busolă, urmând un curs spre autodistrugere. În acest lung marș al umanității, omul a inventat și a dezvoltat o varietate de sisteme și structuri sociale în încercarea de a face față realităților vieții pe această „navă spațială” globală. De-a lungul secolelor, am asistat la crearea diferitelor forme de guvernare, inclusiv semizei, dictaturi, monarhii și tiranii, precum și la dezvoltarea teoriilor și practicilor socialismului, democrației, comunismului și imperialismului. Fiecare dintre ele a avut oportunitatea de a încerca să facă viața mai bună și mai „umană” pe planeta noastră. Cu toate acestea, războaiele s-au înmulțit, în loc să se împuțineze, armele de distrugere în masă sunt mai accesibile ca niciodată, iar teama pentru siguranță și securitate este mai mare ca oricând în istorie. Niciun guvern, nici chiar cea mai bună formă pe care am dezvoltat-o – democrația, nu a reușit să realizeze lumea pe care continuăm să o căutăm.

Două dintre cele mai mari tragedii ale istoriei moderne au fost Primul și Al Doilea Război Mondial, când milioane de oameni și-au pierdut viața din cauza semenilor lor de pe planetă. După Primul Război Mondial, diverși lideri s-au unit și au promis că așa ceva nu se va mai întâmpla niciodată. Ei au creat Liga Națiunilor, o organizație dedicată promovării păcii mondiale și găsirii de soluții rezonabile pentru conflictele umane. Totuși, acest vis s-a spulberat odată cu izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial.

După încheierea aceluiași conflict, liderii mondiali și-au luat alt angajament, hotărând încă o dată să nu mai permită ca ome-

nirea să cadă în ghearele ucigașe ale războiului internațional. Acest angajament a dat naștere Organizației Națiunilor Unite, o instituție mondială dedicată menținerii păcii la nivel global. Cu toate acestea, de la înființarea Organizației Națiunilor Unite au fost purtate mai multe războaie decât înainte de crearea sa. Astăzi, pe măsură ce războaiele continuă să devasteze planeta noastră, însăși Organizația Națiunilor Unite, împreună cu scopul și eficiența sa, sunt expuse unei examinări serioase.

Mi se pare ironic faptul că majoritatea războaielor și tensiunilor actuale sunt produsul religiei sau sunt puternic influențate de aceasta. Încotro ne îndreptăm de aici? Ce putem face? Care este răspunsul? De ce nu putem să trăim pur și simplu împreună? De ce este omenirea atât de frustrată? De ce se ciocnesc mereu culturile noastre între ele și de ce ajung copiii noștri pe străzi, ucigându-se unii pe alții?

Acestea sunt întrebările la care încercă să răspundă această carte. Soluția dilemei se află undeva la mijlocul căutării noastre. Este logic să concluzionăm că, dacă lumea noastră nu are răspunsuri la întrebările pe care le pune și soluții la problemele pe care le creează, atunci ar fi înțelept să căutăm ajutor într-o altă lume. *Redescoperirea Împărăției* răspunde exact acestei propuneri. Nu vorbesc despre o idee ciudată, nepractică sau iluzorie, metafizică, ci despre o soluție rezonabilă, concretă și prietenoasă omului, care răspunde nu doar dorințelor noastre nespuse legate de viața aici pe pământ, ci și dincolo de ea.

Cartea aceasta este despre tine și despre pasiunea ta de a înțelege viața. Este despre dorința ta de a-ți recăpăta controlul asupra circumstanțelor și destinului tău. Este despre a trăi viața din plin și despre a te reconecta cu sinele tău real. Ai fost creat nu doar pentru a exista, ci pentru a trăi o viață împli-

nită și plină de sens. Această carte este despre acea viață, despre viața ta! Însoțește-mă în această călătorie spre descoperirea unei realități alternative, la capătul lungii căutări a omului după adevăr.

PROLOG

COMOARA ASCUNSĂ

Bătrâna era îmbrăcată, parcă, în șapte rochii. Degetele îi erau descoperite, deși purta o pereche de mănuși uzate de viață. Împingea un cărucior de cumpărături vechi, care părea să fie locuința ei mobilă, iar ea trăia la mila naturii. Fața îi purta urmele oboselii și încercărilor din viață. Stătea aplecată, căutând în tomberon resturi care să îi ofere ceva de mâncare, aruncate de cei mai norocoși din societate.

Dintr-odată, s-a ridicat brusc de deasupra tomberonului și a strigat: „Am găsit-o! Am găsit-o!” Acolo, între degetul mare și arătător ținea cea mai frumoasă perlă.

Am alergat la ea și am întrebat-o dacă o pot ajuta. Ea a zâmbit și a dat din cap, cu o încredere la care nu mă așteptam de la cineva în situația ei. Apoi a început să îmi spună povestea vieții ei, care mă impresionează și mă marchează și astăzi.

Mi-a povestit că s-a născut într-o familie înstărită și că bunicul ei îi lăsase o comoară înainte de a se naște. În copilăria ei, un

incendiu a distrus casa familiei, care se aflase cândva chiar pe locul unde se afla acum tomberonul. Rezultatul a fost că familia ei a pierdut totul, inclusiv cufărul care conținea comoara lăsată de bunicul ei. Ea venea în acel loc în fiecare zi pentru a căuta comoara. Mulți oameni care îi cunoșteau povestea îi dădeau de pomană haine și resturi de mâncare. Însă ea spunea că era convinsă că, dacă va găsi vreodată acea comoară, toate nevoile ei vor fi îndeplinite și va putea răscumpăra proprietatea pierdută de familia ei și să reconstruiască casa distrusă.

Astăzi a fost ziua ei norocoasă; a găsit comoara. Timp de mulți ani, doar auzise despre ea și avea o descriere a ei, dar acum o avea cu adevărat. Viața i s-a schimbat în acea zi, iar căutarea ei s-a încheiat. Și-a recăpătat statutul și poziția în viață și a renunțat la toate luptele vieții sale de dragul acelei comori.

Era o perlă. Fie ca și tu să găsești propria perlă în paginile acestei cărți!

Împărăția Cerurilor este ca o comoară ascunsă într-un ogor. Omul care o găsește, o ascunde și, de bucurie, se duce și vinde tot ce are și apoi cumpără ogorul acela. De asemenea, Împărăția Cerurilor este ca un negustor care caută mărgăritare frumoase. Când găsește un mărgăritar foarte prețios, se duce și vinde tot ce are, iar apoi îl cumpără (Matei 13:44-47).

„O idee este mai puternică decât o armată”.

INTRODUCERE

Nu există nimic mai puternic decât o idee. Ideile au creat și acum controlează lumea în care trăim. Atunci când se naște o idee, aceasta se numește gând; când se naște un gând, se numește concept. Conceptul este materia din care sunt făcute visurile și servește ca substanță pentru a trăi și a interpreta viața. Tot ceea ce oamenii au creat sau inventat a fost precedat de o idee. De fapt, invențiile sunt numite adesea „rodul minții” cuiva. În esență, mintea poate fi impregnată cu idei care se dezvoltă în concepte, care devin viziuni ce produc realitatea.

Conceptele sunt pentru viață ceea ce sângele este pentru corp. Poate că la aceasta se referea marele rege Solomon acum peste 3.000 de ani, când a scris: „*Așa cum gândește [omul] în inima lui, așa este el.*” Ești și devii propriile concepte. Psihologii definesc valoarea și felul în care ne apreciem viața în funcție de „conceptul de sine” pe care îl avem.

Conceptele cresc în valoare pe măsură ce analizăm percepția și interpretarea vieții pe care le avem. Comunicarea umană depinde în totalitate de concepte. Putem înțelege viața doar în măsura în care conceptele noastre sunt corecte. De fapt, scopul comunicării este acela de a transfera ideile și conceptele din mintea *ta* în mintea *altcuiva*. Prin urmare, comunicarea este reușită doar atunci când conceptele expeditorului sunt recepționate corect și înțelese corespunzător de către receptor și

invers.

Dacă ideile tale sunt greșite, atunci conceptele tale sunt greșite și, în consecință, înțelegerea ta va fi inexactă și incompletă. Poți înțelege corect doar dacă conceptele tale sunt în concordanță cu ideile tale, iar ideile tale trebuie să se bazeze pe adevărul dinamic al lui Dumnezeu. Conceptul original se află întotdeauna în mintea expeditorului. În această etapă a procesului de gândire, el este numit „precept”. Simplu spus, un *precept* este „o idee originală”. Prin urmare, pentru a înțelege conceptul original, trebuie să ai o înțelegere clară a preceptelor expeditorului unui mesaj. Inima înțelegerii o reprezintă preceptele și conceptele. Eroarea este un produs și un rezultat a ceea ce se numește „neînțelegerea conceptului”. În realitate, receptorul a înțeles greșit conceptul expeditorului.

Cartea aceasta își va rata scopul și intenția dacă nu voi reuși să transmit și să transfer cu succes preceptele, conceptele, ideile și gândurile mele către tine, cititorule. Așadar, să continuăm să explorăm conceptele esențiale care ne duc spre răspunsul la căutarea sensului vieții de către om.

CĂUTAREA ÎNDELUNGATĂ A IDEALULUI

În fiecare generație, încă de la începuturile timpului, visul unei societăți utopice a motivat și a susținut pasiunea omenirii, dând naștere unor culturi și sisteme sociale extrem de dezvoltate pe măsură ce oamenii au înaintat în această căutare. Forța motrice și dorința pentru o lume perfectă se regăsesc în fiecare civilizație și au fost sursa de inspirație care a condus la inventarea ideilor filosofice, a infrastructurilor sociale și chiar a religiilor, toate având un anumit impact asupra comunităților

contemporane. Această forță este centralizată în căutarea idealului de către om.

Pasiunea pentru ideal, prezentă în multe culturi străvechi, a dat naștere visului unei viziuni mesianice. Aceasta este credința că, undeva, într-un viitor îndepărtat, dintr-un loc necunoscut, va veni o persoană care va aduce răspunsurile la toate problemele noastre. El va întemeia „lumea ideală”, eliberată de durere, ură, frică, sărăcie și alte rele sociale, o lume a păcii, a dragostei, a bucuriei și a armoniei între toți oamenii.

Această căutare și dorință după o lume idilică este sursa dezvoltării conceptului numit „ideologie”. Ideologia este cea mai puternică forță care a influențat viețile oamenilor de-a lungul a mii de ani și continuă să le influențeze până în ziua de azi. O ideologie este formularea de idei și gânduri care au fost analizate, dezvoltate, rafinate, definite și formalizate. Aceste idei sunt cunoscute, de asemenea, sub numele de filozofie sau „mod de gândire”. Unele dintre aceste „idei formalizate” au dat naștere „școlilor de gândire”, care au devenit fundațiile premiseilor teoretice și ideologice pentru crearea sistemelor de guvernare a comunităților, societăților, orașelor, națiunilor și a lumii. Pe partea negativă, unele dintre aceste ideologii au fost sursa nedreptății, distrugerii, asupririi, sărăciei în masă, depresiei și terorii sociale.

Aceste ideologii au purtat o varietate de etichete și, de-a lungul a mii de ani, au apărut, au dispărut și au reapărut în generațiile următoare. Unele dintre aceste etichete sunt destul de familiare chiar și în generația noastră: imperialism, socialism, comunism, dictatură, umanism, deism, democrație, monarhie și viață comunitară. Multe dintre acestea au fost încercate, revizuite, integrate, reînviat și au constituit sursa multor experi-

mente sociale.

Și totuși, oricât de mult a încercat omul să își recreeze lumea, împlinirea speranței și dorinței sale pentru „utopie” continuă să îi scape. Cele mai recente încercări ale noastre au dus la apariția ideologiei „libertății individuale” și a conceptelor admirabile de „autodeterminare” și „societate dreaptă”, pe care le-am numit în civilizația noastră modernă „idealul democratic”. În ciuda faptului că aceasta este cea mai civilizată formă de guvernare națională și de relaționare socială dintr-o societate, nici măcar ea nu a reușit să manifeste utopia la care au visat fondatorii ei.

Motivația și inspirația din spatele căutării societății civile și a idealului democratic este conceptul de „libertate”. Căutarea libertății personale este cel mai puternic factor motivator în conștiința socială occidentală. Dorința de a fi liber să îți urmezi visurile și să îți valorifici la maximum potențialul este temelia idealului democratic și este privită ca standardul suprem al unei societăți libere. Totuși, societățile și comunitățile care au încercat acest nobil experiment al „libertății” continuă să fie afectate de inconsecvențele inegalității, rasismului, prejudecății, nedreptății, corupției, geloziei, suspiciunii, competiției, abuzului, neglijenței și de contrastul evident dintre „cei care au” și „cei care nu au”. În cele din urmă, omenirea a devenit prizonieră a căutării libertății.

SURSA DORINȚEI

Am avut privilegiul de a călători în 70 de națiuni și de a lucra cu oameni din fiecare rasă, cultură, clasă socioeconomică, precum și cu grupuri religioase și politice diverse, și totuși conti-

nui să fiu uimit de faptul că, în fiecare dintre aceste societăți, căutarea este aceeași. De fapt, am ajuns la concluzia că suntem cu toții la fel și căutăm același lucru. Ceea ce ne diferențiază este drumul și sistemele pe care le aplicăm și le dezvoltăm pentru a găsi ceea ce căutăm. Pe scurt, toți oamenii sunt la fel și caută aceleași răspunsuri la aceleași întrebări.

În urmă cu câțiva ani, am primit un cadou de la niște prieteni dintr-o țară îndepărtată, cu care am avut ocazia să lucrez. Cultura și contextul lor social erau diferite de ale mele. Ei mă auziseră vorbind despre căutarea sensului și scopului în viață de către om. Cadoul pe care mi l-au oferit a fost o carte frumoasă, cu copertă tare, cu un titlu care mi-a rămas în minte chiar și după 20 de ani. Cartea se numea *The Long Search*. Am fost intrigat de acest titlu simplu, dar și mai mult decât atât, am fost plăcut surprins de conținutul cărții. A devenit una dintre cărțile mele preferate din biblioteca personală.

Cartea consemna istoria inventării, dezvoltării, perfecționării și practicilor tuturor religiilor din lume. Fotografiele mi-au captat imaginația, textul mi-a sporit aprecierea față de natura complexă a religiilor, iar cercetarea mi-a oferit o perspectivă asupra elementelor comune ale familiei umane. În centrul cărții se afla conceptul că toate religiile sunt rezultatul căutării unei Ființe Supreme de către om, Ființă identificată drept „Dumnezeu”, „divinitate” sau orice alt cuvânt pe care îl alegem pentru a umple acel gol. Religia este încercarea omului de a răspunde dorinței sale de a găsi o relație semnificativă și pe cât posibil intimă cu o Ființă Supremă, în timp ce caută să descopere un sens rezonabil al vieții.

Această căutare umană a Realității Supreme este firească și comună tuturor culturilor umane; chiar și ateul autoproclamat

crede, în mod inerent, că cel puțin există cineva sau ceva în care să nu creadă. Chiar și în cele mai primitive societăți găsim această expresie a dorinței de a căuta, găsi și înțelege o Ființă Supremă, fapt evidențiat prin înființarea, dezvoltarea și practica unei forme de religie.

Totuși, ne confruntăm cu întrebarea: De unde a apărut această dorință și nevoie naturală de a căuta o putere superioară? Această neliniște lăuntrică a sufletului, convingerea că trebuie să existe un motiv și un plan în spatele universului și al creației, trebuie să aibă o sursă. „Căutarea îndelungată” a realității presupune, în mod evident, că ceva s-a pierdut. Este imposibil să cauți nimic. Prin urmare, îmi permit să afirm că însăși natura căutării sufletești a omului indică faptul că îi lipsește ceva ce deținea anterior.

Se pare, de asemenea, că această nevoie de a căuta nu este o *alegere*, ci o *necesitate*. Căutarea este atât personală, cât și colectivă. Poate că cel mai bun mod de a afla ce lipsește și ce căutăm este să identificăm de ce avem nevoie sau ce dorim. De exemplu, setea sugerează nevoia de apă, foamea sugerează nevoia de hrană, iar oboseala sugerează nevoia de odihnă.

Așadar, putem identifica ceea ce ne lipsește prin ceea ce dorim în mod natural și, astfel, ne putem recunoaște nevoia. Vom discuta această nevoie a omenirii în capitolele următoare. Însă este important să îi recunoaștem măcar existența și influența covârșitoare asupra întregii omeniri și, totodată, să înțelegem că această nevoie profundă controlează și dictează comportamentul omului, atât individual, cât și colectiv.

IDENTIFICAREA NEVOII

Eu am petrecut peste 40 de ani studiind și cercetând acest fenomen, mai întâi ca o căutare personală, iar apoi ca un angajament pe viață de a-i ajuta pe alții să găsească răspunsuri la dilema lor. Am ajuns la concluzia că preocuparea comună a tuturor oamenilor este căutarea puterii, dorința de a avea capacitatea de a-și controla circumstanțele și destinul. Știu că acest lucru te poate șoca și, poate, te determină să intri în negare. Cei mai mulți dintre noi nu am vrea să recunoaștem că ne dorim ceva atât de înfricoșător precum puterea, dar realitatea este că aceasta este dorința fundamentală din inima fiecărui om.

Când folosesc termenul *putere*, nu mă refer la controlul tiranic, opresiv sau dictatorial asupra oamenilor, ci la capacitatea de a-ți controla propriile circumstanțe și propriul mediu. Tocmai lipsa acestui control asupra vieții de zi cu zi, a situațiilor și împrejurărilor este ceea ce ne face să ne simțim atât de neajutorați și să trăim ca niște victime ale vieții. Pentru cei mai mulți dintre noi, viața este pur și simplu o luptă zilnică, în care încercăm să rămânem la suprafață într-o mare de incertitudini și presiuni de tot felul. În același timp, ne confruntăm cu un sentiment de sclavie *onorabilă* față de instituțiile societăților în care trăim.

Dorința și pasiunea noastră de a dobândi această putere de a ne controla circumstanțele și mediul reprezintă motivația comportamentului nostru. Ne străduim să obținem poziții de influență pentru a acumula bogăție materială. Căutăm puterea pe care ne-o promit banii: putere politică și spirituală, acumularea de simboluri ale statutului, cunoaștere superioară și multe alte forme de control asupra situațiilor. Cred că această

căutare a puterii este pur și simplu căutarea stăpânirii asupra vieții.

Această preocupare și dorință a omului pentru putere și stăpânire reprezintă, de asemenea, combustibilul obsesiei acestuia pentru progres în toate disciplinele, inclusiv în științele politice, științele sociale, științele biologice, științele tehnice, cercetarea spirituală, cercetarea economică și în toate celelalte aspecte ale experienței umane. Rezultatul acestei căutări a puterii se reflectă în lunga evoluție a omenirii spre modernizare. De-a lungul ultimilor 6.000 de ani, omul *a încercat și continuă* să încerce să controleze și să stăpânească mediul înconjurător prin inventarea unor instrumente primitive și moderne. De exemplu, în știință încearcă să oprească procesul de îmbătrânire, să îmbunătățească calitatea și durata vieții și să producă tot felul de pilule care să rezolve o multitudine de probleme. În final, cea mai mare provocare a sa este aceea de a preveni realitatea morții.

Totuși, indiferent cât de mult crede omul că a progresat, capacitatea de a obține stăpânire și putere asupra vieții și morții pe pământ îi scapă în continuare. De fapt, în lumina tuturor relelor sociale incontrolabile, a epidemiilor, a conflictelor militare, a tulburărilor politice, a incertitudinilor economice, a ciocnirilor religioase și a distrugerii mediului, pare că progresul omului reprezintă, de fapt, o evoluție inversă în timp.

Acest eșec al omului de a obține controlul și stăpânirea asupra mediului și circumstanțelor sale a lăsat în el o dorință profundă pentru o lume complet nouă. Duhul uman tânjește după o lume pe care să o poată controla, unde circumstanțele să fie supuse voinței sale. Aceasta este cea mai mare dorință a omului. Este, de asemenea, sursa și motivația dezvoltării și practi-

cii religioase și spirituale. În fiecare religie descoperim elementul care promite putere asupra circumstanțelor și chiar asupra morții. Acest lucru explică de ce practicile secrete și întunecate ale vrăjitoriei și spiritismului sunt atât de atractive pentru milioane de oameni; ele promit putere asupra oamenilor și circumstanțelor.

Spiritul uman este cuprins de această dorință de a domina, conduce și controla lumea personală și mediul înconjurător. Omul este în căutarea puterii supreme de stăpânire. Dorința de putere este înăscută în duhul uman. Pentru a înțelege această dorință de putere, este necesar să înțelegem scopul și designul original al omenirii, precum și misiunea pentru care a fost creată.

„Nu există o dorință mai mare a omului decât dorința de a dobândi puterea de a-și controla circumstanțele.”

CAPITOLUL UNU

DESCOPERIREA ORIGINII ȘI SCOPULUI OMULUI

Era ora cinci dimineața și nu dormisem toată noaptea. Eram agitat și neliniștit. Era ziua cea mare, momentul testului de care îmi era groază. Fusese o zi memorabilă din anii mei de facultate. Studiasem toată noaptea și îmi recitisem conștiincios toate notițele, cărțile și rezumatele. Era examenul meu final la biologie. Accentul acestui curs era pe anatomia umană.

La finalul testului eram încrezător că mă descurcasem bine. Trei zile mai târziu, am avut confirmarea, când profesorul m-a chemat să mă felicite pentru că promisem nota cea mai mare din grupă. Eram foarte mândru de mine și simțeam că realizasem ceva remarcabil. În timp ce stăteam acolo și mă uitam la lucrările pe care mi le înmânase, mi-am dat seama brusc de ceva la care nu mă gândisem niciodată. Pe parcursul acestui curs, ajunseseam să fiu foarte bine instruit în ceea ce privește

cunoașterea corpului uman: denumirile, rolurile și funcțiile tuturor părților și organelor sale complexe. Gândul care m-a izbit a fost acela că știam ce este corpul uman, dar nu știam de ce *există* omul. Cu alte cuvinte, cunoșteam produsul, dar nu îi cunoșteam *scopul*.

Această descoperire din tinerețe mă motivează și astăzi. Pe planeta Pământ trăiesc peste 6 miliarde de oameni și doar câțiva dintre ei știu de ce există. Ce tragedie! Cine este omul? De ce a fost creat? De ce a fost pus pe această planetă? Ce ar trebui să facă? De unde a venit? Ce poate face? Încotro se îndreaptă? Aceste întrebări ating esența oricărei căutări umane. Tot ceea ce oamenii doresc este să afle răspunsurile la aceste întrebări.

Sunt oamenii doar o verigă într-un lanț evolutiv, așa cum proclamă „teologii evoluției”? Suntem doar niște primate sofisticate, participante la drama supraviețuirii celui mai adaptat? Suntem doar rezultatul unui accident absurd al unui mare „big bang”, din care am ieșit din nămolul unei „supe cosmice” ca ființe conștiente, raționale și magnifice, în forma la care am evoluat astăzi? Mi se pare imposibil de crezut că cineva ar putea crede într-o astfel de teorie. Această propoziție teoretică irațională, nefondată și nedemonstrată nu are niciun temei în adevăr și profanează adevărul despre originea omului. Ea diluează și minimalizează scopul său glorios.

Omul este încununarea creației unui Creator intențional. El există în calitate de coregent al lui Dumnezeu într-o lume creată pentru el. Analizând ființa umană, vom descoperi frumusețea și misterul scopului lui Dumnezeu pentru întreaga creație.

Se pare că sfârșitul tuturor lucrurilor se va descoperi în începutul tuturor lucrurilor. Prin urmare, vom începe studiul nos-

tru luând în considerare planul original al lui Dumnezeu pentru creația Sa. În mod evident, dacă dorim să înțelegem creația, trebuie mai întâi să Îl înțelegem pe Creator, deoarece scopul original al oricărui produs se află doar în mintea creatorului aceluși produs. Așadar, pentru a descoperi scopul și motivul pentru crearea și existența omenirii, trebuie să încercăm să pătrundem în mintea Creatorului ei. La urma urmei, nimeni nu cunoaște produsul mai bine decât producătorul.

ORIGINEA PRIMEI ÎMPĂRĂȚII

În primul rând, este esențial să înțelegem că Dumnezeu există mai dinainte ca orice altceva să existe. Cuvântul *Dumnezeu* se referă la „cineva care există prin sine însuși sau la cineva care este autosuficient” și descrie o ființă care nu avea nevoie de nimic și de nimeni pentru a exista. Așadar, „Dumnezeu” nu este un nume, ci mai degrabă o descriere a unui caracter. Datorită a ceea ce este și cine este El, numai El se califică pentru titlul de Dumnezeu. Acest Dumnezeu complet independent a existat înainte de toate lucrurile și Și-a început procesul de creație producând mai întâi întreaga lume invizibilă, pe care am ajuns să o cunoaștem drept „supera” sau „lumea „de deasupra” naturii. Acest act al creației a inițiat conceptul de „conducător” și „stăpânire”, deoarece Creatorul a devenit guvernatorul unui tărâm creat. Un alt cuvânt pentru conducător este „rege”. Dumnezeu a numit acest tărâm sau domeniu invizibil „cer” și astfel, El a devenit Regele domeniului numit Cer.

Acesta a fost începutul și instituirea primei împărății, numită „Împărăția invizibilă a lui Dumnezeu”. Totodată, acesta a fost și momentul introducerii conceptului de „împărăție”. Acest concept de „împărăție” este crucial, esențial, necesar

și imperativ pentru a înțelege, aprecia și pricepe scopul, intenția, obiectivele lui Dumnezeu, precum și relația omului cu El și cu creația.

MOTIVAȚIA DIVINĂ PENTRU CREAȚIE

Nu este absurd să ne întrebăm de ce Dumnezeu, Regele Cerului, ar fi dorit să creeze fii după chipul Său și un univers vizibil. Oare nu era El mulțumit și încântat de existența unui tărâm invizibil al îngerilor și al puterilor pe care să le stăpânească? Eu cred că răspunsul la aceste întrebări constă în înțelegerea a însăși naturii lui Dumnezeu. Există multe lucruri pe care nu le cunoaștem, nu le putem cunoaște și pe care s-ar putea să nu le aflăm niciodată despre această Ființă măreață, uimitoare și autonomă, dar El S-a descoperit suficient omenirii pentru a ne permite să întrezărim o parte din măreția naturii și caracterului Său.

Una dintre aceste caracteristici este aceea că „*Dumnezeu este dragoste*” (1 Ioan 4:8,16). Te rog să reții faptul că El nu spune că „are” dragoste, ci că „este” dragoste. Această distincție este importantă pentru a înțelege motivația Sa, deoarece, dacă Dumnezeu este dragoste, atunci acțiunile Sale vor fi, în mod natural sau supranatural, manifestarea naturii dragostei. Una dintre calitățile evidente ale dragostei este aceea că dragostea trebuie să se împărtășească și să se dăruiască. Dacă este așa, înseamnă că dorința de a-și împărați domnia și guvernarea este în însăși natura lui Dumnezeu. În esență, dragostea este împlinită atunci când se dăruiește și se împărtășește.

Această natură înăscută a dragostei este ceea ce L-a motivat pe Regele Cerului să creeze copii spirituali (numiți oameni)

GOLD BOOKS

Aceasta a fost o previzualizare gratuită.

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă pe goldbooks.ro.

Redescoperirea Împărației

de Myles Munroe

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/myles-munroe/redescoperirea-imparatiei-1287.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare